

Revoluční listy

Na Zídce

Štěpán OdKolek:

“Dívku jsem si zatím nevybral”

Redakce: “Dobrý den, pane Štěpán.”

Štěpán: „Dobrý.“

Redakce: „Vybrali jsme si vás pro naši novou rubriku Na Zídce. Řekl byste nám o sobě něco zajímavého?“

Štěpán: „Jsem čtrnáctiletý chlapec, který studuje rakouskej gympl. Mám rád pistáciovou čokoládu, ale pistáciovou zmrzlinu ze srdce nenávidím. Jinak vedu docela normální život plný táborů, rakouské školy a rychlých strojů.“

R: „Jak často chodíte k holiči?“

Štěpán: “ Tak podle toho, co zrovna frčí, a také se mi líbí motivy s ročními obdobími, takže na jaro něco svěžího a v létě sluncem prozářeného.

Obecně mám vlasy rád kratší.“

R: „A jak často si čistíte zuby? Ten lesk mne docela oslepil!”

Štěpán: „Snažím si je čistit 2x denně, ale občas nato zapomenu a ten lesk je docílen tím nejlepším bělidlem až z „JúEsEj“.“

R: „Můžete nám říci, jak se Vám studuje na rakouském gymplu a jak to probíhá?“

Štěpán: „Zanedlouho budu mít předměty jen v německém jazyce. Šprechtím dost obstojně, takže se toho nebojím.“

R: „Slyšeli jsme, že bydlíte v chatce Monar. Máte nějaké žhavé zprávy?“

Štěpán: „Máme tam dva fanatiky na úklid. Pořád nosí gumové rukavice a tahají za sebou koště, je to otravné, když vám tam šůrují v 11 v noci.“

R: „Lipový dvůr je vaše skupina. Co nám povíte o ní?“

ŠOK! ZRÁDCE JE ODHALEN!

V noci z úterka na středu v lesích nedaleko Šípkového údolí byl odhalen zrádce. K překvapení všech se jedná o našeho velice příjemného výčepního oblíbené knajpy Jossiho.

Suchárek se k této nepříjemné události vyjádřil následovně: „To jsem teda nečekal, ty koláče byly tak dobré! Do Jossiho bych to neřekl, člověk nesmí dát na první dojem!“

Štěpán: „Jsme fajn parta a spolupráce nám jde. Líbí se mi tam a jsem spokojený.“

R: „V našem táboře je veliký výběr děvčat... Už jste si nějakou vybral?”

Štěpán: „Mohu jen říci, že zatím ne (potutelný smích). Ale asi to nebude napořád (řekl tiše a ohlédl se kolem sebe) ■

Foto dne:

Naši lidé se stále musí bránit útokům rychlých vojáků. Na fotce vidíte Šóšu těsně před zraněním.

Co nevíte o ...?

Michal si ještě pořád nepovlékl deku ani polštář. Toto odhalení nás zaskočilo a budeme jej dále sledovat.

Anketa:

Dnes jsme se ptali uprchlých obyvatel z Višňového údolí na záludnou otázku: *Myslíte si, že nám tento týden uvaří v jídelně buchtičky se šodou?*

Miri (14): Krém na buchtičkách je jako laskavé slovo přítele. A to já potřebuji. Takže potřebuji i buchtičky, proto věřím, že nám je v jídelně uvaří.

Jan (11): U nás buchty nemáme. Jsem zvědav na ty české a doufám, že je v jídelně uvaří.

Tony (20): Ne, jsem skeptik. Život je totiž přesně takový, jako buchtičky se šodou.

Elis (12): Možná (chvíle ticha, Elis usilovně přemýšlí). Ale já buchtičky nesnáším, moje tělo je špatně snáší.

Emma (9): Ano, ale nevím to jistě.

Zítra budeme mít se Samem narozeniny.

Inzerce

CK Běleč nabízí velice kvalitní vyjížd'ky na lodičkách. Služba pouze pro páry s 24 peříčky dohromady. Objednávky přijímáme na P.O. BOX: Vašek to udělá

Hledá se bílá holubice značka: spěchá!
Nesla mi důchod. Odměna jistá.

Tony šampion

„...jsem teď velká celebrita a ztratil jsem veškeré soukromí...“

Redakce: „Jaké byli vaše pocity před soubojem?“

Tony: „Velice jsem se bál, byly na mne kladeny vysoké nároky a musel jsem uspět! Nerad neuspěl.“

Redakce: „Co si Tony myslíš o borcovi Samovi?“

Tony: „Jo, tak Sam to je borec, kterého sleduji již po delší čas a abych řekl pravdu, tak mu závidím ty jeho husté kučeravé kadeře a velmi velký kolektiv mladých slečen kolem něho.“

R: „Jak se ti změnil život po vyhraném souboji?“

Tony: „No tak zaprvé jsem teď velká celebrita a ztratil jsem veškeré soukromí. Zadruhé jsem to pořádně oslavil a ještě teď mne bolí hlava.“

Mimo záznam:

Tony: Můžete prosím zrychlit rozhovor? Docela mne zdržujete, fanynky čekají! Jsem velice zaneprázdňený a je o mne zájem navýsost překvapivý.

R: „Co byste vzkázal budoucím šampionům?“

Tony: „Ať si rozmyslí, jestli chtějí vyhrát, protože člověk je v jednom kole, potom nevíte, kam dřív nebo na koho skočit.“ ■

